Csapó Endre írása - Megjelent a Magyar Élet 2018. június 14-i számában
Az Európai Uniót a globalizmusnak és a liberalizmusnak érvényesítésére tervezték és hozták létre.

Spenglertől kölcsönöztem a címet ehhez az írásomhoz, ifjúkoromban olvasott híres könyvének címe jutott eszembe a mai állapotokról.
Nézzük előbb a lexikoni adatokat.
A Nyugat alkonya (Der Untergang des Abendlandes) című munkájában Oswald Spengler német filozófus a Hegelre, Marxra és másokra is jellemző lineáris fejlődéseszmével, illetve az ész és a emberiesség uralmának az eljövetelébe vetett hittel egyaránt szakított. Rendszerének alapegységei – Khaldúnhoz hasonlóan – a zárt és körülbelül ezer éves belső időtartalmú kultúrák, amelyekből nyolcat különböztetett meg: a kínait, az indiait, a babilóniait, az egyiptomit, a mexikóit, az ókori antikot, az arabot és a nyugatit, vagyis az európait. Ezek a kultúrák az élőlényekhez hasonlóan születnek, kibontakoznak, elérik fejlődésük legmagasabb pontját, majd hanyatlani kezdenek és elpusztulnak. E szabály alól nincs kivétel, az európai kultúra éppúgy el fog pusztulni – a kötet címe e pusztulás kezdeti fázisára utal –, mint ahogy a régi kínai, az egyiptomi vagy az antik kultúra elpusztult.
Valamely kultúra azonban mindig meghatározott pályaívet fut be; ha elérte fejlődésének csúcspontját, kibontotta a benne rejlő eredendő lehetőségeket – a fausti kultúra esetében a XVIII. század végének és a XIX. század elejének nagy művészeti és tudományos teljesítményei jelentik ezt –, bekövetkezik a hanyatlás. E hanyatló szakaszt Spengler civilizációnak nevezi, s minden kultúrkör civilizációs szakaszában azonos jelenségeket, történéseket észlel. Szerinte a fausti kultúrában a civilizációba való átfordulás politikai vonatkozásban a francia forradalommal és Napóleonnal kezdődik, gazdasági vonatkozásban pedig az ipari forradalommal és a modern gyáriparral.
A kultúra szakaszában a hangsúly a vallásra, a művészetre, a filozófiára és részben a tudományra esett, tehát elsősorban a szellemi javakra. A civilizációban viszont a technika, a jog, a politika és a gazdaság kerül előtérbe. Míg a kultúra fázisában az ember túlnyomórészt befelé és organikusan építkezik, a civilizáció embere már jobbára kifelé terjeszkedik, és a világot egyre inkább meghódítandó prédának tekinti.
Spengler A Nyugat alkonya címet azért adta művének, mert elsősorban azt kívánta ábrázolni, hogy a fausti civilizációs időszakra mi jellemző, milyenek a jövőbeni kilátásaink. Már az 1910-es években ezt vetette papírra: „Ma már világosan érezzük annak az (…) eseménynek az első jeleit, amely majd a következő évezred első évszázadaiban következik be – a Nyugat alkonyát.”
*
A XX. század utolsó évtizedében lezárulni látszott egy évszázad, annak elején Európa hatalmai egymásnak estek, majd, két iszonyú következményekkel járó háború után 45 évre Európa megfelezett állapotban két idegen kontinens aránylag mozdulatlan ellenőrzése alatt élte a számára előírt életét. Ez idő alatt megváltozott a világ hatalmi szerkezete.
A Szovjetunió összeomlásával és vele az európai hatalmi és ideológiai szétválasztás elmúltával felvillant Európa népei számára a felszabadulás reménye. Valóban innét elindulhatott volna Európa szorgalmas népe részére élete egy új szakaszának ideje, aminek sikeres jövője érdekében eltemették volna a régi egymástól elszenvedett sérelmeiket.
A győztes két téridegen hatalom Európa legyőzését és megszállását ideológiai, a „nácizmus” –

mint világveszedelemnek a – legyőzése indokolásával felszabadításként deklarálták. Majd a megfelezett európai térség mindkét fél részéről gyakorolt tartós megszállását ugyancsak ideológiai érdekvédelemmel indokolták – emitt a liberális kapitalizmus, amott a kommunizmus lett az emberiség megmentésének egyedüli eszmei alapja. Egyik a kommunizmustól, a másik a kapitalizmustól való megszabadulást hirdette. Ennek egyetlen terméke volt a kialakított helyzet jegelése 45 évre. Ennek a két ellentétes ideológiának európai alkalmazása példás megegyezéssel folyt – eltekintve a politikai színtéren megrendezett „háborús feszültségtől" – a koegzisztenciának nevezett együttműködésben.
Európa népe természetesen érzékelte a különbséget – ami valóban létezett is, az állami központi terv irányította kapitalizmus, (ami indokolatlanul viselte a szocializmus, kommunizmus elnevezést) és a piac (valójában bankhálózat) irányította kapitalizmus között. Ilyen összevetésben természetesen főleg csak gazdasági módszerként történik a szembesítés.
Minden politikai irányzat valamilyen ideológiai alapozottságra épül. A természet rendjét követő ideológia a nemzeti szolidaritás, ami a történelem folyamán alakult ki az együtt élő, azonos identitású népek országának veszélyeztetettsége nyomán.
A kommunizmus a társadalom történetét osztályok ütközésének tekinti, és nemzetellenes. A liberalizmus az egyéni szabadság, az áruk és munka szabad áramlása elvének megfelelően nemzetellenes.
Európa közös (US–USSR) megszállása 45 éve alatt a keleti szolgaságra rendelt országok népe nem tette magáévá a részére kiosztott ideológiát. Ezzel szemben a nyugati részben az ugyancsak egyedül érvényesíthető ideológia, a liberalizmus sikeresen beépítkezett majd minden ország társadalmi, politikai rendjébe. Ennek legfőbb oka a nyugati országok sikeres gazdasági emelkedése. A tartós, békés időszak mentes volt ideológiai villongásoktól. A politikával nem zaklatott társadalom megszokta és elfogadta a liberalizmust, vele együtt a nemzeti és vallási kötődések elutasításának divatját. A korábbi idők politikai pártjai számára közös nevező lett a széles mezőnyt átölelő, minden fórumon nagyszerűnek hirdetett liberalizmus.
Európa keleti felének felszabadulása, a szabadság világába és a szabad gazdasági fejlődési lehetőségekbe való belépés valóságos kollektív élmény volt. Úgy élte meg a keleti táborból szabadult ember, mint aki hazatért a fogságból, és leülhetett az asztalhoz, mint családtag. Olyannak hitte a nyugati részen jelenvaló amerikai befolyást, mint (ahogy hirdették is) egy nagy, gazdag szövetségest, mint aki a most már minden ellenségtől megszabadult állapotban, világhatalmi pozíciójában őrzője lesz a világ békéjének.
Globalizmus
A sok meghatározás egyikeként Veress József a globalizációról szóló könyvében a következőképpen fogalmaz: „A globalizáció olyan, alapvetően hatalmi–gazdasági természetű folyamat, amelynek során a világgazdaság legerősebbé váló szereplői a legjelentősebb nemzetközi intézményeken keresztül, az adott és általuk formált jogi keretek között, saját érdekeik alapján egységesítik és általános érvényűvé teszik a gazdasági és politikai szabályokat."
Ebben a meghatározásban benne van a lényeg: a világméretű gazdasági hatalom hozza létre a nemzetközi intézményeket, rendel azoknak jogi keretet és politikai igazolást.
A tények tükrében: Az országok közötti kereskedést felváltja a multinacionális vállalatok sok országra kiterjedő termelése.
A fejlett országok még gazdagabbak lesznek, másoknak esélyük sincs bekapcsolódni a globalizációba.

A második világháború óta a hatalom egyre inkább kezdett eltolódni a szuverén államok szintjéről a multinacionális vállalatok és intézmények felé.
Nem csak globalizációról, vagyis csupán gazdasági jelenségről, hanem hatalmi globalizmusról, és politikai ideológiáról is beszélhetünk.
A politikai igazolás mögötti ideológiai varázsige a demokrácia és a liberalizmus. Mindkét fogalom magyarázatra szorul, mert önmagában tág értelmű, azonban állandóan hangoztatottan krédóként tudatosulva alkalmas egyetemleges és kizárólagos érvényű olyan minősítésre, amitől eltérni eretnekség, pogányság, reakciós, klerikális, rasszista, kirekesztő stb. bűnözés – a fogalommal visszaélés szándéka szerint. Ez így már tudatba rögzített pszichológiai termék.
A globalizmus mindezek értelmében nemzetellenes.
Az Európai Uniót a globalizmusnak és a liberalizmusnak érvényesítésére tervezték és hozták létre.
Amikor a szovjetállam összeomlása után a sokáig vágyott nyugati demokrácia, szabad piac, liberalizmus megjelent teljes valóságos tulajdonságaival, ébredtek rá a sokáig vágyakozók az eladósodás és a privatizáció következményeire. Valamint a nyugati demokrácia testvéri összefonódására az éppen elmúló diktatúra vezető elitjével, aminek eredménye volt a szabadjára eresztett demokratikusok (SZDSZ) nemzetellenes kormányzása a korábbi állampárt kapitalistává vedlett (MSZP) kommunisták szövetségében.
Ez idő alatt kifejlődött a nyugati nemzetellenes kapitalizmus magyarországi vetülete, a privatizációs tolvajláson létrejött honi kapitalisták vagyoni és politikai elitje. Háromszor négyéves kormányhatalmi ciklusban (Horn–Medgyessy–Gyurcsány–Bajnai) garázdálkodtak, és csak 24 év elteltével jöhetett létre nemzeti kormány.
Szemben a keleti résszel, ahol megszabadultak a rabság állapotától, Európa nyugati országaiban a liberalizmus diktatúrája teljesen kiterjeszkedett. A szabad piac elve a nagyvállalatokat gazdasági versenyre késztette, a már nemzetek feletti gazdaság az országokat csak a termelés telephelyének, nagy műhelyének tekintve bevezették a munkaerő áramlást. Így telítődtek meg a volt gyarmattartó országok egykori gyarmataik népeivel. Németország főleg Törökországból, a Balkánról hozott eleinte még vendégmunkásokat. Milliószámra ott is maradtak. Ez a folyamat eddig elfogadható a munkáskéz hiánya pótlásaként.
A nemzetközi bankárvilág által alapított Európai Unió a liberalista pártok politikai műhelyeként a multikulturalizmus által propagált kevert népességű társadalom létrehozását nem gazdasági követelményként alkalmazták, hanem a nemzeti kötelékek felbontására rendelt ideológiai kötelezvényként.
A Közel-Kelet rendjét folyamatosan felkavaró amerikai háborúskodás nyomán menekültek tízezrei indultak Európa felé. Ezt a folyamatot az amerikai és a nyugat-európai liberális diktatúrán alapult államok felkarolták. Szervezett „magántársaságok” toboroztak nemcsak menekülteket, hanem bevándorlókat előbb a Közel-Keletről, majd Líbia törkretétele után Afrikából is. Mérhetelen menyiségű pénz működik folyamatosan ennek a példátlan tömegű népáradatnak a lebonyolításában.
A migrációs áradat mérete és széleskörű politikai támogatása során felrémlik egy értelmes kérdés, vajon mind ez a kontinens létét veszélyeztető elárasztás, nem Európa szándékos tönkretételének gonosz művelete-e? Elképzelhetetlen, hogy a tettesek ne látnák tisztán műveleteik következményeit, azt hogy a kontinensre zúduló tömeg előbb nyomorba dönti, majd faji állagában elpusztítja Európa fehér népességét.

Néhány vélemény...

• **ENSZ felmérés** alapján 2014-ben hatvanmillió háborús, és gazdasági menekült volt mozgásban világszerte, ebből eddig Európát csak öt százalékuk érte el. A népvándorlást megállítani nem lehet. A gazdasági menekülteket nincsen hova visszatoloncolni, mivel a háborús konfliktusok még csak most fognak igazán kirobbanni a Közel-Keleten, miközben a beözönlők létszáma, a klímamenekültekkel megduplázódik 2020-ra. A globalizmus, ugyanolyan káros politikai formáció, mint a kommunizmus. Soros György csak egy, a száznál több globalista filozófiát hirdető amerikai milliárdos közül, aki a demokrata párt színeiben politikai hatalomba emelkedett, ezzel biztosítva a világuralomra törő érinthetetlenek státuszát. – Nemzeti Internet Figyelő –.

• A **Valeurs Actuelles** francia konzervatív, jobboldali hetilap május 10-i száma cikksorozatban számol be Soros György „mesterkedéseiről" Franciaországon belül és általában világszerte. Az újság címlapján az alábbi cím olvasható: „A milliárdos aki összeesküszik Franciaország ellen. Leleplező információk Soros Györgyről a migráció és az iszlamizmus világméretű pénzügyi támogatójáról." A milliárdos olyan szervezeteket támogat az OSF-en keresztül, amelyek a határok eltörlését, a tömegmigrációt, az eutanáziát, a droghasználat büntetlenségét és az abortusz legalizálását szorgalmazzák, amelyek végeredményben a társadalmak és országok hagyományos rendjének felforgatását eredményezik. ... Louis de Raguenel részletesen is elemezi a Soroshoz köthető szervezetek franciaországi tevékenységét, melynek végső célja a Nyugat destabilizálása. Soros György évi egymillió migránst szeretne Európába, különösen Franciaországba telepíteni, illetve komoly büntetéseket szeretne kiszabni a bevándorlásellenes országokra. A Valeurs Actuelles megállapítja, hogy az OSF Franciaországban a nagy, nemzetközi szervezeteket használja fel a migráció elősegítésére. Így az újság megállapítása szerint a Soros által finanszírozott jogvédő szervezetek, mint a Human Rights Watch, az Amnesty International, vagy az Auberge des migrants, a United for Intercultural Action, Calais Migrant Solidarity, a No Border és a Picum (Platform for International Cooperation on Undocumented Migrants) különböző formákban mind a bevándorlók mellett álltak ki a francia állammal szemben. ...
Charlotte d'Ornellas beszámol Soros György európai tényked éséről, amely állítólag a milliárdos kedvenc „játszótere." Az üzletember szülőhelyén, Magyarországon a kormány első számú ellensége az elmúlt két évben és neve szinonimája a kormányra leselkedő veszélynek. D'Ornellas beszámol a tavaly elfogadott civil törvényről, illetve a „Stop Soros" törvénycsomagról is és kiemeli, hogy Soros nem az első pénzember, aki civil szervezeteket felhasználva kíván politikai célokat elérni. A cikk megemlíti Soros György 2017. áprilisi találkozóját Jean-Claude Junkerrel a CEU megmentésére. A találkozót követően kötelezettségszegési eljárás indult Magyarország ellen. ... A cikk beszámol hogyan vette át a Global Witness civilszervezet irányítását Soros, saját embereit ültetve vezető pozíciókba; illetve arról is, hogy többek között a Sherpa, a Greenpeace, a Human Rights Watch, az Amnesty International s természetesen a Global Witness hogyan destabilizált afrikai állami vezetőket, üzletembereket és támogatott Soros által favorizált ellenzékieket Togoban, Guineában, Szenegálban, Burkina Fasoban, vagy éppen a Kongói Demokratikus Köztársaságban.

• **Németország** megfogadta, hogy megtartja a nyílt társadalmak szabályalapú nemzetközi rendjét, és leküzdi a populizmust az Egyesült Nemzetek (ENSZ) révén, amikor elfoglalja álláspontját a Biztonsági Tanácsban. „Nem fogunk engedni, mert a nacionalisták és a populisták megpróbálják visszafordítani az órát" – jelentette ki Heiko Maas külügyminiszter,

csütörtökön a Bundestagban beszélve. „Nem az erős, hanem a törvény erőssége, amely a jövőben békés világrend alapjává válik és marad.” A Szociáldemokrata Párt politikusa arra figyelmeztetett, hogy „az eddig ismert világrend alapos felforduláson megy keresztül”, a globális kereskedelemről és a liberalizáció globalizációjáról elszenvedett növekvő elégedetlenségre utalva. A legerősebb ENSZ-testületre vonatkozó 2019–2020-as időszakra benyújtott kérelemre szólva Maas azt mondta, hogy „felelőssége” van a globalizációval szembeni populista ellenállás leküzdésére a világ színpadán, és ígéretet tesz a nemzet „értékeinek” előmozdítására. (Hegedűs Imre)

• A **kulturális marxisták** szerint a többség kulturális elnyomása ellen fel kell lázadni, s ennek megfelelően el kell foglalni az egyetemeket, a médiát és a sajtót, a közvéleményt, a civil társadalmat, a kutatóintézeteket, minden helyet, ahol a saját nézeteket lehet terjeszteni.
Ha ez a kisajátítás (miként a klasszikus marxizmusban a tőke kisajátítása) megtörténik, akkor ki kell alakítani a közvéleményben egy politikailag korrekt nyelvezetet, amely minden létező, születéstől fogva vagy a hagyományokból következő különbséget – legyen az faji, nemi, etnikai, vallási – nem létezőnek tekint, dekonstruál, s az emberek individualitására, szabad identitásválasztására vezeti vissza a létmódot.
Minden ember egyenlő abban, hogy szabadon dönti el, milyen etnikumhoz, nemhez, valláshoz kötődik. S bármilyen, az államtól vagy a társadalomtól eredeztethető, szabályozásból, hagyományból vagy erkölcsi követelményekből eredő késztetést bármilyen adott intézmény elfogadására alapból elutasít.
A kulturális marxizmus legfőbb premisszái: a globális piac a legfontosabb szféra, mert elősegíti az egyéni szabadságot és felszabadít a kötöttségek alól. Ezért a globális piacot irányító elit a mértékadó, őket kell követni és kiszolgálni. A család kötöttség, ami korlátozza a szabadságot. Szabadon kell választani nemi, szexuális identitást, szabadon kell dönteni gyerekvállalásról; szabadon lehet egyedül élni és a saját önkiteljesítésre áldozni minden energiát.
A nemzethez tartozás béklyó, mert érzelmileg zsarol és területhez köt. Ezért kell világpolgárrá, kozmopolitává válni. Az állam elnyomó, mert szabályoz, korlátoz, közösségi célok követésére kényszerít és zsarol. Ezért kell a globális rend, amely az egyént felszabadítja minden nemzetállami kötelezettség alól. Itt és ezen a ponton érthetjük meg azt, hogy a 2015-ben a Közel-Keletről, Ázsiából és Afrikából elindult migránsáradattal kapcsolatban a neoliberálisok, a globális piac hívei egyértelműen a befogadás pártján állnak. (Fricz Tamás)

• **The Times** - Az Európai Bizottság elnöke rasszizmussal vádolta meg Lengyelországot, de a többi közép-európai államot is, amelyek nem hajlandók menekülteket befogadni az uniós kvóta alapján. Juncker azt mondta Brüsszelben a lengyel kormányfő tiszteletére adott vacsora után, hogy nem áll háborúban Varsóval, de ebben a kérdésben nem enged. Márpedig a magyar és a lengyel vezetés rasszista, amiért nem vesz át a muzulmán menedékkérőket. Senki sem jelentheti ki, hogy nem akar színes bőrűeket, menekülteket, iszlámhívőket látni a területén, mert ez az európai alapértékeket veszélyezteti. A vélemény várhatóan kiélezi a kelet–nyugati feszültséget, miután Brüsszel eljárást indított Budapest, illetve Varsó ellen a migránsok, valamint az igazságszolgáltatás átalakítása miatt – jegyzi meg a lap. Juncker úgy folytatta, hogy nem kíván vadul fenyegetőzni, mert nem szabad, hogy a közép-európaiak azt higgyék: a Nyugat egymaga vezeti az EU-t. A térségből főként a lengyelek jogosultak arra, hogy kivegyék részüket az irányításból. Ám aki ilyen szerepre vágyik, annak be kell tartania a játékszabályokat. Ugyanakkor reményét fejezte ki, hogy sikerül egyetértésre jutni a menekültek

jövőbeni elosztását célzó rendszerről. De ha nem – tette hozzá – akkor többségi döntéssel viszik dűlőre a kérdést.

• **Der Spiegel** - A francia kormány megerősítette, hogy nem volna jó a jövőben is milliárdos támogatásokat átutalni a visegrádi államoknak, ha azok nem sok szolidaritást tanúsítanak a maguk részéről. Az ország EU-miniszterasszonya úgy nyilatkozott, hogy a felzárkóztatási politika kétségtelenül gondot jelent, csak éppen senki nem beszél róla. Ám azt elfogadhatatlannak nevezte, hogy ezek az országok a közösségi pénzeket ne az eredeti célnak megfelelően használják fel. Hangsúlyozta továbbá, hogy a segítséget a jövőben a többi közt a jogállamisághoz kell kötni. Azzal érvelt, hogy nincs abban semmi kivetnivaló, ha feltételeket írnak elő. Úgy tudni, hasonló véleményt terjeszt elő ma a Bizottság ülésén Jourová igazságügyi biztos. A német diplomácia vezetője úgy látja, hogy a tagállamok nem egyszerűen eltérő sebességgel haladnak, hanem más és más utakon. Gabriel szerint azonban ha nem sikerül közös célokat meghatározni, akkor egyes államokat nehéz lesz rávenni, hogy több pénzt adjanak. A lap hozzáfűzi, hogy a következő költségvetésről csak egyhangúan lehet határozni, és az uniónak a Brexit miatt semmi sem hiányzik jobban, mint egy újabb kelet–nyugati ellentét. A britek ugyanis rögtön kihasználnák. A jelentés ezzel együtt rámutat, hogy Brüsszel egyre látványosabb vitába keveredik főleg Budapesttel és Varsóval menekültügyben. És a franciák mellett a németek is úgy gondolják, bizonyos követelmények betartását igazán elvárhatják a támogatásért cserében. Ebbe azonban az új tagok aligha mennek bele.

• **New York Times** - A lengyel kormányfő lecserélte a kormány tagjainak egyharmadát. Távozniuk kellett azoknak, akik a legvadabbul unió ellenesek, hogy enyhüljön a feszültség Brüsszellel, csak éppen ettől még aligha módosul a varsói politika a viszály almájának számító igazságszolgáltatási reform ügyben. Ment a külügyek, illetve a védelmi tárca gazdája, ők voltak azok, akik idáig a legkeményebben szoktak beszélni az unióról. Morawiecki ugyanakkor a változások bejelentésekor megerősítette, hogy hallani sem akar muzulmán bevándorlókról. A lap szerint a személycserék annak beismerését jelentik, hogy baj van az országról alkotott külső képpel, de a hatalom továbbra is Kaczynski kezében maradt. A jelentés a legfontosabb fejleménynek a külügyminiszter menesztését nevezi, aki sokszor igen élesen bírálta az EU-t. Utódja egyik eddigi helyettese, Jacek Czaputowicz lett.

• **Independent** - Magyarország és Lengyelország egyre távolabb kerül az alkotmányos demokráciától, az európai normáktól. A nyugat döbbenettel és elkeseredéssel figyeli a keletiek által választott utat, hiszen az egy egészen más modell felé vezet. Ezeknek a kormányoknak a politikájában a „nemzet” vélt érdekei játszanak központi szerepet, a szokásosnál jóval kevesebb fék és ellensúly mellett. Orbán Viktor egykor a liberalizmus szószólója volt, ma az illiberális demokrácia értékeit hirdeti. Visszatérően úgy állítja be, hogy ő a „keresztény értékek” védelmezője, amiket szerinte fenyeget a globalizáció, a tömeges bevándorlás és a pénzügyi világ vezetőinek feltételezett gonosz ügyködése. Különösen Soros áll az alaptalan támadások homlokterében. Egy sor volt szocialista állam, de főként a magyar és a lengyel vezetés elutasítja az emberi jogokra, a gazdasági átláthatóságra és a multikulturalizmusra épülő ideológiát. Ehelyett a „hagyományos értékek” és a nemzeti identitás felé fordul, de igencsak jellemzi a gyakran rendszerszintű korrupció és a mind inkább tekintélyelvű politikai kultúra. Az okokat a kommunizmusban, illetve a még korábbi múltban kell keresni. Ezek a társadalmak – Csehországot leszámítva – nemigen tapasztalták meg a történelem során, hogy milyen is a

demokrácia. Ez magyarázza, hogy a Fidesz miért tudta viszonylag könnyen kiiktatni a hatalmi ágak szétválasztását. A szavazók csak elvétve gondolták úgy, hogy nagyon fontos intézmények vesztek oda, amikor a hatalom drasztikusan korlátozta az Alkotmánybíróság jogkörét, a közmédiát pedig egyre inkább a saját szócsövének használta.
A térség sérülésekkel teli múltja magyarázza azt is, miért nem akarnak befogadni nem európai menedékkérőket. A történelmi tapasztalatokat csak tetézte a náci megszállás, illetve utána a szovjet uralom. Egyik sem a nyitottságot erősítette. A gazdasági bajok, a sok szegény szintén elősegítette a jelenlegi politikai légkört. És akkor mindezt még csak súlyosbította a ’89 utáni zűrzavar, az ütközés a liberalizmussal. Ez utóbbi mindenképpen belejátszik abba, hogy Közép-Európa az illiberalizmus felé tart.

• **Der Spiegel** - Euróellenes álláspontjukkal az olasz populisták az európai tervet fenyegetik és a következő nagy válságba sodorják mind országukat, mind az EU-t – véli a hetilap 8-oldalas összeállítása. A Liga vezetője az ország erős embere, Putyin barátja, aki elutasítja az eurót. Gyűlöli az idegeneket, védi Mussolinit és gyakran uszít Németország ellen. ... Macron reformokat akart, de Olaszország most a válságba rántja vissza a közösséget. Bizonytalanná vált a közös menedékpolitika átalakítása is. Az olaszoknál ugyancsak számolni kell a közös normák és értékek széttöredezésével. Az ottani populisták összefoghatnak a magyar és a lengyel kormánnyal, illetve francia, osztrák és finn társaikkal – Brüsszel ellen. Vagy az autokrata Putyin és Trump mellé állhatnak és alááshatják a földrész egységét.
A nacionalizmus újraéledése rossz hír a kontinensnek, amely szabadulni kívánt a nemzeti önzéstől, miközben az orosz és az amerikai elnök éppen azon van, hogy bedöntse a nemzetközi intézményrendszert. Ebben a helyzetben az EU lehetne az ésszerűség szigete, de nem akkor, amikor olyanok adják meg a hangot, mint Salvini. ...
A populistákat az tartja össze, hogy ellenségnek tekintik Brüsszelt és Berlint, továbbá az eurózónát tartják minden rossz forrásának. Ebben a helyzetben a Bizottság amennyire csak lehet, igyekszik tartani a száját. Németország óvatos, kivár, a francia államfőt viszont a belpolitikai megfontolások arra ösztökélik, hogy sürgesse az unió átalakítását.

• **Magyarországra** idegen népesség nem telepíthető be – közölte a Miniszterelnökséget vezető miniszter Gulyás Gergely: A kormánynak Magyarország az első, ebből pedig következik az ország szuverenitásának és biztonságának védelme és megóvása. Szavai szerint a magyar állam önvédelmi képessége miatt szükség van a büntetőjog alkalmazására az illegális bevándorlás elleni küzdelemben, ezért továbbra is támogatják, hogy az illegális bevándorlás szervezése, finanszírozása bűncselekmény legyen.
Gulyás kitért arra, hogy e javaslatok miatt megszaporodtak a külföldi támadások, köztük az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága „teljesített a legjobban”, amely két órával az előterjesztés benyújtása után máris tiltakozó nyilatkozatot adott ki. A miniszter nyilvánvalónak nevezte, hogy Soros György Magyarországgal szembeni lobbitevékenysége az elkövetkező időszakban is folytatódik, de reméli, Magyarország kellően erős ahhoz, hogy ez ne befolyásolja a magyar és az európai bevándorláspolitikát. A közelgő európai uniós csúcstalálkozón a magyar kormány szeretné elérni, hogy ne fogadják el a kötelező kvótákat, adott esetben Orbán Viktor miniszterelnök vétót is emelne. Szerinte azonban Angela Merkel minapi nyilatkozata kifejezetten biztató ebben az ügyben, a német kancellár állást foglalt ugyanis a korábbi elosztás sikertelenségéről.